

מזהר א"ש דערציזילט

א דורך פאל

דאס צעט מען אויך בגשימות. דער סטאלעэр פונגעט זיך קודם פיל מאל גוט צויהאָקן די הענט ערעדעלערנצען די אַרבּעַט. ווי לאָנג עלעקטארישאן וועט זיך וויס אַיסעלערנצען זיין פֿאָקְה, ווועט ער אויף'ן וועג נאָך כאָפּוֹן שטארקע עלעקטרייך-שאָקס. און אויב וועלן זיַי זיך דערשרעַען פֿוֹן זיַיְר דורךפֿאל אָאנֶן הויבּן די הענט, וועלן זיַי זצער קיינְקָאל נישט מצחlich זיַן. אויבּ אָכְפּר וועלן זיַי נוֹזָן דעם זאָרָר זיך אַסְטּוֹנוֹג גָּעָבּן, ווועט דאס זיַן דער סוד פֿוֹן זיַיְר הַצְּלָחָה.

אוון די זעלבע איז אווק ברוחנויות. וווען איז שטערונגסזיך און ער פֿרּוֹבִירְט צו זיין און אורליכער איד אוון מײַליך זיין איז זיין עבדת ה', לאן טאָר ער נײַשׁט וווען צוּבָּראָכָּן פֿון אֶדְרֶקְפָּאל.

אוֹר פֿאָקְעָדָרט, ער זאָל נְצָוָן דְּעַם דְּרֶקְפָּאל זֶק צוֹ

א גות ווארט נאלסט שטענידיג טראגון מיט דיר א קליליכע מסניינוטיל, אוו זעלסן מיט דיר האסט אפער מעיניות זאלסטו גורס זיינן פנקרים מסניינוט; בראש וועט דיר צורייך בענונגעו צו די קדושה. מאשנויות האט א סגולה אז עס שלעפעט ארוויס עס מענטש פון די טיפסלאע בלאטען, איזוי ווי מענע זעלט אז מסנה איז די ראישי תיבובות געהילים ז: "העלית מין שייאול ניפשי"; דורקיינעם וואס מען זאטל מסניינוט, נעטט עס ארוויס דעם מענטש פון די טיפסלאע שמוציאיגסטע פלעצעער ואו דווער מענטש איז רחמנא לאצלו. אכיניינגעפאלאן.

(עכט אמונייה לך תש"פ)

א מעשה אויף די פרשה

למען אשר יצווה את בניו ואת ביתו אחריו ושמרו דרך ה'
 עס אין באוואוסט די מעשה האיזימאל וווען ר' יידל פון דאסיב זיין-ע
 פון די גרויסע פלאמידים פון רבין- אין געקובמען צום רבין אויך ראש השנה האט זיין
 זוין זיעער שטארק געווואלט מיטיקומען, אבער ר' יידל האט געהאט גוטע טירזיטים
 פארנוואס ער זאל אים נישט מיטינגעטען, ער אין נאך צו יינגג- האט ר' יידל
 געטענעהט, עס אין זיעער שנוער די וועג וכרי אונן ער האט נישט קיין געלט. וווען ער
 אין ארײַן געקובמען צום רבין געבן שלום- דער רבבי האט דאך אלעס געזען און אלעס
 געווואוסט- נאך פאר ער האט געהאט א שאנס צו רענן א נווארט רופט זיך דער רבבי און
 צו אים: "איך בין א וואנגער; דער טאטע קומט צו מיר וויל עדר גלייבט אין מיר און
 דער זון גלייבט אויך אין מיר, פון דעסטוועגן האט דער טאטע אפ דעם זון פון
 קומען צו מיר"; זעט מען או דער רבבי האט גענוואלט מען זאל מהנג זיין די קינדרער
 פון קינדווויין און לעבען מיט זינגע עצה.

דער רבִי הָאָט גַעַזְאָגֵט (שיהות הר'ז, סיון רט): "אייירע קינְדֶעֶר זָאלֶט אַיר מַזְעִין זַיִן ווֹאָס דָא הָאָט זַיִן גַעַטּוֹן" אָנוּ ר' נָתֵן שְׂרִיבֶט (שם): "זָאָמֶר בְּרִיתָה ווֹיעַ בְּהַתְלִיכָהוֹת נָזָא", דער רבִי הָאָט דָאָס גַעַזְאָגֵט מִיט אַמְזָאָדִיגְעַ פְּלָאָם אַזְנִים מִיט אַפְלָאָקָעָר; אָז מִיר זָאָלַז זָאנַן פָּאָר אַונְעָרָעַ קִינְדֶעֶר אָז עַס אַזְנִים זָאָרְבִּי אַזְיִיךְ דָעַר ווּעַלְתַּן ווֹאָס פָּאָרְשִׁיטִיטִיט יְעַזְנָן אִיד אָוֹן ווּועָר עַס פְּאָלְגַּט זִיְינַע עַצְוֹת קָעָן זַוְּכָה זַיִן צָוְוָעַן אַגְּרוֹןְסָעַר צְדִיק אַזְנִים אַגְּרוֹןְסָעַר בָּעֵל מְדֻרְגָה, אַזְוִי ווּזְעַר רבִי הָאָט גַעַזְאָגֵט (ח' מוֹהָר'ז, סיון שנה): "קִימַיט יְעַד שְׁמוּסָס ווֹאָס אַיְיךְ שְׁמוּסָס מִיט עַזְקָה, קָעָן בְּעַן זַוְּכָה זַיִן צָוְוָעַן עַרְלִיכְעָר אִיד, אַזְנִים אַפְּלִילְוֹ אַצְדִּיק גַּמְוֹר אַגְּאנַץ לְעַבְּן, אַן עַרְלִיכְעָר אִיד אַזְוִי ווּיְאַיְיךְ מִיְּנַן אַן עַרְלִיכְעָר אִיד", נָאָךְ הָאָט דָעַר רבִי גַעַזְאָגֵט (ח' מוֹהָר'ז, סיון טכ): "כָּל מִשְׁצִיתָה אַזְוִי וְיַקְנִים כָּל מִה שָׁאַנִי מַצְוָה, בְּנָאָדי הַיִּהְיָה צְדִיק גַּדְולַה הַיִּהְיָה מִה שִׁיחָה", ווּועָר עַס זַיִן ווּועָר עַס זָאלֶט נָאָר זַיִן.

נעכְּתָן זָגֵט מִר אַינְגֶּרְמָן וּוֹאָס שִׁיקְּטָן דִי קִינְגְּדָעָר בֵּי אַפְּנָז אַין מַסְּדָה, אֲז עָרְזָה זָקְטָן אַדִּירָה וְכֻרְיָה אַונְז עָרְזָה אַת אַחֲרִים גַּעֲבָרָעָנָגָט דִי צַעְטָלָעָךְ וּוֹאָס דָּאָרָט שְׂתִּיעְזָן אָוַיסְגֶּעָרָעָכָנְטָן אַלְעָד דִּירָוֹת וּוֹאָס זַעַגְעָנָן עַווּעַילְעָבָל אָוַיפְּצָן מַאֲרָקָעָט וְכֻרְיָה. פְּרָעָגָט אַיְם זַיְינָן זָוָן, אַכְּפָתָה אַינְגָּל: "טָאָטָעָה, וּוֹאָס אַיְם דִּי צַעְטָלָעָךְ וּוֹאָס דַו קְוָקְסָט?" זָגְטָה עָרְפָּאָר זַיְינָן קִידָּה: "דָּא קָעָן מַעַן טְרָעָפָן דִּירָוֹת;" רָוָקָט זַיְינָן זַיְינָן קִינְדָּה צָו אַיְם: "טָאָטָעָה, דָּא טְרָעָפָט מַעַן נִישְׁטָקָה קִינְדָּה, אַוְיָב מַעַן בָּעֵט דָּעַם אַיְבָעָרְשָׁן טְרָעָפָט מַעַן אַדִּירָה!" וְנוֹאָג אַזְנָה דִי גּוֹעַלְתָּה הַעֲרָבָן מַעַן אַזְעַלְמָה מַשְׁיוּחָה פָּה קְלִילִיָּה קוֹדְבָּרָה!

הכמים נו זקרים גם לברכה דערציאליין (ברכות מה): "אָבִי אַיִן רְבָא וּוֹעֵן זַי עֲנָעֵן גַּעֲנוּעַ קָלְיִינָעַ קִינְגְּדָעַר, עֲנָעֵן זַי אַמְּאַל גַּעֲעַצָּן פָּרָחַת רְבָה, הָאַט זַי רְבָה גַּעֲפְּרָעָט: לְלִמְיָה מְבָרְכִּין", וּוֹעֵן מִרְיָה בְּעַטְשָׁן בְּרָכַת הַפְּזָזָן, צַו וּוֹעֵן בְּעַטְשָׁן מִיר? הַאֲבָן זַי גַּעֲנַטְפְּעָרט: "לְרַחְמָנָא", צֻום אַיִּבְּרָשִׁין. הָאַט רְבָה זַי וּוֹיְטָר גַּעֲפְּרָעָט: "וּרְחַמְּנָא הַיכָּא יַתְּבִּיב" וְאוֹוְוִינְטַ דָּעַר אַיִּבְּרָשִׁיטָר? "רְבָא אַחֲנִי ?שְׁמִי טְלָלָא", רְבָא הָאַט גַּעֲוִוִּין אַוִּיפָּן דָּאָק, "אַבְּבִי נַפְּקַח לְבָרָא, אַחֲנִי כְּלָפִי שְׁמִיאָ" אַבְּבִי אַיִּסְטָוִוָּן גַּס אַיִּסְטָוִוָּן אַוִּילָן הַיקְלָל. הָאַט רְבָה זַי גַּעֲנָאָט: "פְּרוּנוּיִיכְוּ רְבָגַן הַוִּיתָו", בִּידְעָ פָּזָן אַיִּיךְ וּוּעָלָן אַוִּיסְטוּאָקָסֶן גַּרְוִיסְעַ צְדִיקִים. דָּאָס אַיִּז דִּי שְׁפְּרִיךְ וּוֹאָרֶט וּוֹאָס מְעַנְטָשָׁן דְּרוּיקָן זַיְךְ אָוִיס: "בְּוֹצִין בּוֹצִין מַקְטִיפָה יְדִיעָ", מַעַן קָעָן זַעֲן אַוְרִיךְ פִּירוֹת וּוֹעֵן זַי עֲנָעֵן נָאָק קָלְיִין צַי דָּאָס גִּיטָא אַוִּיסְקָוּמָעָן אַגּוּט פְּרוֹכֶטֶן; אַז קָלְיִינָעַ קִינְגְּדָעַר וּוֹיְיכַן שְׂוִין אָז מַעַן בְּעַטְשָׁטַח צֻום אַיִּבְּרָשִׁטַּן וּוּעָלָן זַי יַיְכָעָר אַוִּיסְטוּאָקָסֶן עֲרַלְלִיכַע אִין. (עֲצָתוֹ אַמְנוֹהָ פְּנִזָּה תְשֻׁעָה ח)

ודרדרון פאר שפער, אונן ער זאל בעטן דעם איבערשטיין איזעס זאל מעיר נישט פאס'רין, אונן דאן ווועט ער זיכער מסליחין זיין אונן וווערן און אמתער ער ערליךער איד. דער פראבלעם הויבט זיך נאר און וווען מען קויקט אויף א צוועיטן. מען האלט און איין האלטן הקאָפּ וואָס דער צוועיפּער ווועט זאנַן זונַבְּר. אונן וווען פֿעַן האט א שטרוֹיכְלֶונגָגּ, וווערט מַעַן גַּלְיִיךְ צֻוקְלָאָפּּתּ "אוּ ווּוּיּ, יַעֲצֵטּ יַעֲדָעֵר זַעַן אַזְּ אַיךְ בֵּין גַּאֲרָנִישַׁטּ וַעֲרַטּ." אַפְּאַרְשְׁטָעַנְדְּלִיכְעָרְטְּ מַעַנְטְּשׁ וַעַט אַבְּעָרְטְּ קַוְקָן דְּעוֹרְוִיּ. ער ווועט פַּאֲרַשְׁטִין אַוּן ווִיסְקִין אַזְּ דֵי מַצְלִיחַ זַיְן דָּאָרְפּ ער קַרְוָעָן אוֹרְפּ אַיִּם, ווּעַן אִים גַּאֲרָנִישַׁטּ הַעֲלָפּ. אַונְ אַוְבּ ווַילְ ער ווּצְנַן זַיְן זַדְרַעְפּּלְעָרְטְּ אַזְּ וְזַיְן גַּיְשַׁטּ זַוְקָרָאָצּן פּוֹן וּוְאַס אַזְדְּעָרְעָ טְרָאָכְטְּ אַונְ זַיְן אַיִּחְ אַיִּם. נַאֲרַזְנַן זַיְן זַיְעַגְעַלְעָרְטְּ אַזְּ וְזַיְן בְּעַסְעַר אַוְיְצָהוּיְבָן אַונְ גַּיְן וּוְיִטְעַר מִיטּ אַשְׁטָאָרְקִיטּ בֵּין ער ווועט סּוֹן כָּל סּוֹן מַצְלִיחַ זַיְן.

א הילך צו גיין

אל אים געבן אַל אֵין אֶלְעָנוּ אֲלֹא אִם הַעֲלָפָן זַיִד אַוְפְּשָׁעָלָעַן.

ברוחניות איז די געלגע זאך. וווען אַ מערטש קען זיך נישט אלילן אויפֿהוּגן, ער צעת איז ער פאלט און פאלט, דארף ער גיין צו אַ צדיק וואס זאל אַיס קעגען געבען אַ האנט אַ ער זאל קעגען שפֿיעין אויף די פִיס.

ללאן אונן גיינ זו א מענטש וואס קען גאנטיש העלפֿן.

מזהריאש האט דערציאיטל א מעשה איבער דעם ווי אויז א מענטש דארף זוקן דעם ריכטינע ערליךן איד וואס קען אים טאקי העלפֿן. איד איז אמאל אריינגעקומען צו זיין רבּי' און זיך אויסגעעדט דאס הארץ או ער איז ליעדר דורךעגעפאָלן מיט גאָר האָבע עבירות און ער וכט אַוועג אַרְוִיס, ווי אויז ער קען דאס פֿאָרכעטען און תשובה טוֹן.

ז'ין רב'י האט איז איסיגעהערט און אים קלאאר געשטעלט איז זיין תשובה איז אאר שוער, און ער האט נישט קיין וועג ווי איז אים צו העלפֿן, נאר ער וואלט אים געעהרט איז ער זאל אראיבערגאיין צום היילגן "חיזון איש", נאר ער וועט אים קענענען העלפֿן. דער איד איז דילעיציטערט געווארכן פון די עצה, ער האט זיך געבעטען בייס רביין איז נאר דאס זאל ער נישט חיזון, וויל דאס וואס ער איז געקובמען און זיך אויסעערעדט פאַרְעָן רביין איז אים אויך זיין שוער אנטקופמען, ער האט דאס געטען מפּשּׂ מיטּ מס'ירת טפש, און ער האט נישט די פּוחות צו זיין צום חיזון איש צו בעטען אַ תשובה. דער רב'י האט אים אבער געוזאט איז ער האט יישט קאַפְּן זיין אונדרער עצה פֿאַר אַים. בְּלִית בְּיִרְהָה קאַטֵּן דער אַיד מיטּ אַ צְבָּרָאָכְעָנָעָה הארץ געומוט מס'ים זיין צו דעם, און ער האט צוועאנאָט פֿאַר זיין רביין איז ער וועט צוֹרִיק קומען ווּרְאוּילוּ וְאַתָּה דָבָר חֲנוּן אַינְשׁ אַתָּה אַיְם יוֹתָרִין

דער חמוץ איז האט אים געשטארקט אונז בעזאַט איז ער זאל פון היינט און פרָרְבִּין זיך צו פֿרִין נאָר ערליך און גוינַג אָריך גוטע ווועגן, אָן ער זאל זיך צוּגָעוֹאוֹיגָעַן צוּ לעָרְכָּנוּ מְשָׁנָה בּוֹרֶהָ".

דער איד איז אַרְזִיכָּן עֲגָנָן אָוֹן ער האט גַּעַשְׁפִּיט וְוי ער איז גַּעַוָּאן אָ גַּעַר מַעֲנֵטש אַינְגָּאנֶן. ער איז צוֹרִיךְ גַּעַנָּאָנֶן צו זַיִן רְבִ'ין אָוֹן אַיִם גַּעַדְאַנְקַט פְּאַרְצָן שְׂקָנוּ כָּוֹם הַיְּלִיגָּן חַזְוֹן אִישׁ, ער האט אַיִם דַּעֲרַצְיָלַט וְוָאָס דַּעֲרַצְיָלַט חַזְוֹן אִישׁ האט אַיִם גַּעַזְאָסֶן, אָוֹן ער האט טַקָּאָק אַנְגָּעוּהוּבָן צִוְּלַעַגְּנָן אַסְאָד שְׁלַחְנָן ערְקָן אַרְכָּחָן קְמִים קְטִיבָן מְשֻׁנָּה בְּרוּתָה, אָוֹן ער האט אַנְגָּעוּהוּבָן מְפַקְּדִיד צִוְּיַיִן אוּרְפָּרְטָה הַלְּכָה עַס מְקִימִים צִוְּיַיִן וְוי מְעַן דָּאָרָף, אָוֹן ער אַיִם טַקָּאָק אַנְגָּעוּהוּבָן אוּרְלִיכְבָּר אַז.

די אלעד דורךעלר וואס א מענטש גיט דורך, דארף נאר גענוצט פארן צוועך זיך אוייפערהיבן אונ גיין וויעער, אונ נישט אויף פאָרְקַעֲרַט ח'ו, צו ווערן צוּבֶּרְאָן אָן אַלְעָס אַיִּפְעָבָן. אָן אֹוֵב קָעָן מָעָן דָּאַס בִּישְׁטָן אַלְיָוּן בָּאוּיְוָן, דָּאָן דָּאַרְפָּעָן צוּזָן אָן עַוְילְכָּר אַיְדָן אַצְּדִיק וְוָאָס זָאַל לְעַרְפָּעָן דָּעַס מְעַנְשָׂט וְוִיאָזִי דָּאַס צָו טָו. וְוָעָן אַיְדָן וְעוֹטָז זָיך אַיְרָן וְוָעָט עַר זִיכָּר שְׁטָאָרָק מְצָלִיחַ זָין אֹוֵיפָעָנָה וְוָעָט.

שְׁאָלוֹת וַתְּשׁׂוֹבֹת בְּרִסְלֵב

**מִין מָן אֵיזֶנָּר
פַּאֲרָנוֹמָעַן מִיטֶּמְאוֹוִיסֶּן
זָאַל אַיךְ אַיְם אַפְּלָאָזֶן?**

לכבוד דער ראש לשיבָה שליט' א'.
איך מזו זיך קודם זיינער באדאנקען אויך די שעירום וואס
געבן מיר אויניפיל חיזוק אונזיגונין אין לענבן טאג טעליגך.
איך קאָבַּה חתונֶה עעהאט פאר אַזְוִיָּה יאָר צוֹרִיק, אָן מײַן מאָן
האלט אָן אַיִּין פֿאָלֵן פֿער אָן מַעַר, ער זִיצֶט בְּגִינָאָכֶט אוֹיף זַיִּין
סְמָאָרְטְּפָאָק אָין קוּקֶט מְאוֹוֹס, אַיְנָדְרְפָּרִי שְׂטִיטִיט ער אוֹיף זַיִּין
שְׁפָעַט, ער גַּיִּיט נִישְׁטָד דְּאוּעָעָנָן אָן ער עלְרָעִיט נִישְׁטָא, אָן אַיִּיךְ זַעַם
נִישְׁטָא וּאַיִּין אַיְדְּשָׁקְיִיט אָיִ, עַס גַּיִּיט אִים גָּאָרְגִּישְׁט אָן, אָן
דאָס טוֹט מִיר זַיִּינָר וּוּי.

לעטנש שפֿיד איך זיינער דערנוויטערט פון אים, איך עקל
זיך פֿשׂוט פון אים. איך האב שווין פרובירט איזוייפֿל מאָל אים צו
זאגן ווי שטארק איך שעז וווען ער דראוננט און לערנטן, און איך
זאג אָם זויך ער זאל לילען אַ פֿילטער זויף זיין טעלפֿאנן, אַבער
עס האעלפֿט גאנוינשט.

פלאץ שיין און איך וויל אים שיין אַפְלָאָזֶן, זונס זאָל אַךְ טוֹן?
אַג אַסְאָקָה פֿהָלִים פָּאָר אִים, אַיך שְׁפִיר אַכְבָּעָר אַז אַיך
אַג אַסְאָקָה פֿהָלִים פָּאָר אִים, אַיך שְׁפִיר אַכְבָּעָר אַז אַיך

תשובה:

ברשותה ה' יקברן
 עבר שבת קדוש פרשת לך לך, י' חנון, שנת תש'פ לפרט
 איך הבא עראלהלן איעיר בריוו. עס איז מיר זיינער צו
 ענטפערן איעיר שאלה: איך בין נישט דא צו אעבערכען אידישע
 שטיבער, איך בין גראיט צו העלקן אוישטעלען אידישע שטיבער.
 עס איז גויסס וחמננות אויך זעם וואס פאלט איזין איז די
 בלאטע פון קיקון מאויס; מען פען קווקט קאווייס ווערט קען
 צוועקלעט צו דעם, בי עס איז זיינער שׂוער זיך
 אפצעגעוואויזען דערפהן. איזו ווי עונגען צונגעבענערען
 (עדיקטען) צו דראגס. אלקאנאל וכ'ו; מען קען זיך נישט
 אפרילין דערפון, קער מה ווערט איגאנאנז אושעגעבענט פון די
 אלע עקלדרגע שמויציע מאויס, בי מען פאלט אראא איז
 ביטער עבירות וחמנא לאן אונז אבקען הייבט מען אן צו
 האבן קשיות אויך די אומגה וחמנא לאן.

ארך הָאֵין עַזָּה: בְּעִטּוֹן דָּעַם אַיְבָּעֶשְׁתָּן. בַּעֲטָס דָּעַם
איַיְבָּעֶשְׁתָּן אַוְךְ אַיְיָעָר שְׁבָרָאָךְ עַס זָאָל אַרְגָּינְיָן אַרְוֹת טָהָרָה
אַזְּנִים, עַר זָאָל זִיךְ אַיְפָּעָזָקָן פָּוּן דָּעַם (ישׂעָה נָא, כָּא): "שְׁכָרָת
וְלֹא מַיְזִין", וּוֹעַט אַזְּדִין עַזְּן וּוְיִ עַר וּוֹעַט וּוֹעַזְּן אַזְּנָלְכָעָר אַזְּדִין.
חַפְּלָה אַזְּ אַזְּוִי שְׁטָאָרָק, אַזְּוִי גְּרוּיס אַזְּן אַזְּוִי וְאוֹנְגָּעָרָלִיק, עַס
הַעֲלָפְּט אַזְּיָּךְ אַלְעָם, קָעָן דָּאָרָךְ זָאָר קָאָפְּן אַסְאָךְ סְכָלָנוֹת, אַסְאָךְ
גַּעֲדָרָד אַזְּזִיס צָו וּוֹאָרְטָן בִּזְיִי יְשֻׁוָּה קָוָמָט.

אך וויס אסאך מעשיות פון ברלבל'ב פרויזן אין אונגן דורך, וואס האן געהאט פכלנות צו זיינערע מענער. זוי קאָאנַט געהאט דז עילבעצ' צראה וואס איר האט אוין נאָך מער, אַבער זויי קאָאנַט זוֹוּטער מאָבֵד געווען דעם מאָן געווען לְבַשָּׁאָפֶט ו'כ'ר', אוין שטיילערהייט האָבן זויי אסאך געוועינט צום אַיעַברעַשְׁטָן פָּאָר אַלְאָגָעַ ציט; וווען דער מאָן פָּלְעַגְט אַרְוִיסָּגִין פָּן שְׂטוּפָה פְּלָעָן זויי קַיְיכָן אוֹיפְּצָן קָול צום אַיעַברעַשְׁטָן פָּאָר לאָגָעַ חֲדָשִׁים אוּן. אוּן וווען דער מאָן אַיהִים גַּעֲמַעַן קאָאנַט זויי זיך אַפְּגַעַוָּאָשָׁן דעם פָּנוּים אוּן גַּעֲמַאְכָת שְׁיַין בָּאַילוּ לְאַהֲיָה, זויי האָבן גַּעֲרָאָלָט זְעַבְּרַעַצְּן זְעַרְשָׁטָב, אוּן בִּים סֻפְּרַקָּאָן זויי אַוְסְּקָנִיפִּיט, זויי קאָבן אַיעַברעַעַדְרִיט זְעַרְשָׁטָב, אוּן גַּוְסְּעַר יְבָרְלָרְבִּיבָּר אַדְיִי אַזְּבָּוּנָּאָמְלָאָלְמָן יְבָרְלָרְבִּיבָּר בְּזָוָּה.

עֲרָכֶל קַעַד אֵין אַוְפְּנִים שְׁמַעַת הַגְּדוֹלָה קַע דָּרוֹת.
דָּעַר אַיִלְעָרְשָׁבָע זֶל חַלְעָל אַיר זָלְטָה הַאֲבָן כְּחַ זִיךְ צָר.
דָּעַרְתָּן אָוֹן הַאֲבָן שְׁכַל וְזַוְאַיְם אַיְמָעָר צָו דְּרִיעָן.
(א) אַרְצָה אַרְצָה לְלַחְשָׁה

